

Datum van inontvangstneming : 12/03/2024

Geanonimiseerde versie

C-800/23 - 1

Zaak C-800/23

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

28 december 2023

Verwijzende rechter:

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent
(België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 december 2023

Verzoekende partij:

Minister van Financiën

Verwerende partijen:

DRINKS 52 BVBA

NZ

[OMISSIS]

[OMISSIS]

Vonnis

In de zaak op verzoek van de Minister van Financiën van het Koninkrijk België,
[OMISSIS] op vervolging en vordering van de directeur van de douanen en
accijnzen te Gent [OMISSIS]

en het openbaar ministerie als bijgevoegde partij, tegen:

- DRINKS 52 BVBA**

[OMISSIS]

eerste gedaagde [OMISSIS]

2. NZ

[OMISSIS]

tweede gedaagde, [OMISSIS]

de gedaagde te veroordelen tot:

- hetzij door het wanbedrijf uit te voeren, hetzij door aan de uitvoering rechtstreeks mee te werken, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te verlenen dat het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;
- hetzij door onderrichtingen te geven om het wanbedrijf te plegen; hetzij door wapens, werktuigen of enig ander middel te verschaffen die tot het wanbedrijf hebben gediend, wetende dat ze daartoe zouden dienen; hetzij door met hun weten, de dader of de daders van het wanbedrijf te helpen of bij te staan in de daden die het wanbedrijf hebben voorbereid, vergemakkelijkt of voltooid;
- hetzij door om op 't even welke wijze als belanghebbende deel te nemen aan de fraude;

schuldig te hebben gemaakt aan onderstaand strafbaar en belastbaar feit gepleegd en vastgesteld op de tijdstippen en plaatsen zoals hieronder vermeld:

gedurende de periode vanaf 2016 tot en met 2022, het onregelmatig voorhanden hebben en binnenbrengen in België, vanuit Duitsland en Nederland, van accijnsproducten, *zijnde 5.201,95 hl water, 7.500,81 hl limonade en 17,72 hl siropen*, voor commerciële doeleinden, buiten de schorsingsregeling, zonder heffing van de Belgische accijnzen en verpakkingsheffing overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de nationale wetgeving, zonder in het bezit te zijn van een vergunning Accijnsinrichting.

Dit belastbaar en strafbaar feit werd vastgesteld op 15 april 2020, te Sint-Lievenslaan 27, 9000 Gent, België en na verder onderzoek

De **belastbare feiten** worden hierna **berekend** overeenkomstig de volgende wettelijke tarieven, methodiek en gegevens:

De volgende tarieven zijn van toepassing:

1. Limonade:

Accijns (tarief tem 31/12/2017)	6,8133 EUR per hl
Accijns (tarief vanaf 01/01/2018)	11,9233 EUR per hl

2. Siropen:

Accijns	71,5405 EUR per hl
---------	--------------------

3. Verpakkingsheffing:

Wegwerpverpakking 9,8600 EUR per hl

Limonade		
Accijns:	1.062,16 hl x 6,8133 EUR/hl =	7.236,81 EUR
Accijns:	6.438,65 hl x 11,9233 EUR/hl =	76.769,96 EUR
Verpakkingsheffing	7.500,81 hl x 9,8600 EUR/hl =	73.957,99 EUR
Siropen		
Accijns:	117,72 hl x 71,5405 EUR/hl =	1.267,70 EUR
Water		
Verpakkingsheffing:	15.201,95 hl x 9,8600 EUR/hl =	51.291,23 EUR

Berekend op de hoeveelheden accijnsgoederen die werden onttrokken aan de voorgeschreven [OMISSIS] inning van accijnzen en verpakkingsheffing resulteert dit in 85.274,47 EUR accijns en 125.249,22 EUR verpakkingsheffing, hetzij voor een totaal bedrag van 210.523,69 EUR.

Tegenwaarde:

Gelet op het feit dat door het plegen van voormeld feit de voormelde accijnsproducten waarop de belastingschuld is ontstaan, niet werden overgelegd, wordt de tegenwaarde gevorderd.

Voor de berekening van de tegenwaarde van de fictief aangehaalde accijnsproducten, werd een berekening gemaakt op basis van standaardwaardes die gehanteerd worden door de ontvangers die ook bevoegd zijn om openbare verkopen te doen. De tegenwaardes van de onttrokken accijnsgoederen bedragen:

Water: 0,20 EUR per liter

Limonade: 0,50 EUR per liter

Siropen: 0,50 EUR per liter

De Algemene Administratie van Douane en Accijnzen vordert dan ook de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde voor:

Water		
Tegenwaarde:	520.195,56 l 0,20 EUR/l =	<u>104.039,11 EUR</u>
Totaal		104.039,11 EUR
Limonade		
<u>Tegenwaarde:</u>	750.082,06 l 0,50 EUR/[1]	375.041,03 EUR
Totaal		<u>375.041,03 EUR</u>
Siropen		
Tegenwaarde:	1.772,401 [1] 0,50 EUR/l=	886,20 EUR
Totaal		886,20 EUR

Totaal tegenwaarde: 479.966,34 EUR

[OMISSIS]

De eerste gedaagde (DRINKS 52 BVBA):

- tot de betaling aan de vervolgende administratie van een boete van minimum 1.052.618,45 EUR tot maximum 4.210.473,80 EUR, zijnde minimum vijfmaal tot maximaal twintig maal de op het spel staande accijns en verpakkingshoeffing.
- solidair met de tweede gedaagde, tot de betaling aan de vervolgende administratie van de ontdoken belastingen op de fictief in beslag genomen 5.201,95 hl water, 7.500,81 hl limonade en 17,72 hl siropen, zijnde 85.274,47 EUR accijns en 125.249,22 EUR verpakkingshoeffing, hetzij voor een totaal bedrag van 210.523,69 EUR.
- solidair met de tweede gedaagde tot de betaling aan de vervolgende administratie van de nalatigheidsintresten van 4 % per jaar te berekenen vanaf de eerste van de maand (zijnde, 01/03/2023) tot en met de laatste dag van de maand waarin de belasting wordt betaald.
- solidair met de tweede gedaagde tot de verbeurdverklaring van 5.201,95 hl water, 7.500,81 hl limonade en 17,72 hl siropen.

Gelet op het feit dat deze goederen fictief werden aangehaald, vordert de administratie de tegenwaarde van de fictief aangehaalde goederen ten belope van 479.966,34 EUR, zijnde de tegenwaarde van de voormelde dranken.

- indien de strafrechtelijke verantwoordelijkheid niet [in aanmerking wordt genomen]:
 - zich op basis van artikel 265 van de Algemene Wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977 burgerlijk en

hoofdelijk aansprakelijk te horen verklaren tot de betaling van de boeten en kosten, opgelopen door de tweede gedaagde (haar zaakvoerster)

- zich op basis van artikel 1382 t/m 1384 van het Burgerlijk Wetboek, burgerlijk en hoofdelijk aansprakelijk te horen verklaren tot de betaling van de belastingen en nalatighedsintresten opgelopen door de tweede gedaagde (haar zaakvoerster)

[OMISSIS]

[veroordeling in diverse kosten]

De tweede gedaagde (NZ):

- tot een hoofdgevangenisstraf van 4 maanden tot 5 jaar.
- tot de betaling aan de vervolgende administratie van een boete van minimum 1.052.618,45 EUR tot maximum 2.105.236,90 EUR, zijnde vijfmaal tot tienmaal de op het spel staande accijns en verpakkingshelling.
- tot een vervangende gevangenisstraf bij gebreke aan betaling van de boete binnen de wettelijke termijn, waarvan de duur bepaald zal worden overeenkomstig artikel 40 van het strafwetboek.
- solidair met de eerste gedaagde, tot de betaling aan de vervolgende administratie van de ontdoken belastingen op de fictief in beslag genomen 5.201,95 hl water, 7.500,81 hl limonade en 17,72 hl siropen, zijnde 85.274,47 EUR accijns en 125.249,22 EUR verpakkingshelling, hetzij voor een totaal bedrag van 210.523,69 EUR.
- solidair met de eerste gedaagde tot de betaling aan de vervolgende administratie van de nalatighedsintresten van 4 % per jaar te berekenen vanaf de eerste van de maand (zijnde, 01/03/2023) tot en met de laatste dag van de maand waarin de belasting wordt betaald.
- solidair met de eerste gedaagde tot de verbeurdverklaring van 5.201,95 hl water, 7.500,81 hl limonade en 17,72 hl simpen.

Gelet op het feit dat deze goederen fictief werden aangehaald, vordert de administratie de tegenwaarde van de fictief aangehaalde goederen ten belope van 479.966,34 EUR, zijnde de tegenwaarde van de voormelde dranken.

[OMISSIS]

[veroordeling in diverse kosten]

Wanbedrijf bepaald bij en gestraft krachtens:

- Art. 1, 4, 5, 6, 9, 56, 203, 205, 220-224, 227§1, 247-252, 256, 264, 265, 266, 267-272, 283, 284, 311 en 324 van de Algemene Wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977 (B.S. 21-09-1977), laatst gewijzigd bij de wet van 30 november 2022 (B.S. 30-11-2022)
- Art. 2, 4, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 20, 21, 22, 23, 24, 30 en 33 van de Wet van 21 december 2009 betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en koffie (B.S. 15-01-2010), laatst gewijzigd bij Wet van 30 november 2020 (B.S. 11-12-2020)
- Art. 369, 370, 371, 393, 395, 396, 398-401bis van de Gewone Wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de Federale Staatsstructuur (B.S. 20 juli 1993 2de uitgave), laatst gewijzigd bij de Wet van 30 november 2020 (B.S. 11-12-2020)
- Art. 1, 2, 3, 6, 11, 12, 13, 14, 15 en 16, 21, 22 en 23 van het Koninklijk Besluit van 18 april 2010 betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en koffie (B.S. 29-04-2010), laatst gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 09 november 2016 (B.S. 09-12-2016)
- Art. 1, 2, 3, 4, 9 en 10 van het Ministerieel Besluit van 19 april 2010 betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en koffie (B.S. 29-04-2010), laatst gewijzigd bij Ministerieel Besluit van 23 november 2016 (B.S. 12-12-2016)
- Art. 1-5 van het Ministerieel Besluit van 2 maart 2004 betreffende het fiscaal stelsel van drankverpakkingen onderworpen aan verpakkingsheffing (B.S. 05-03-2004), laatst gewijzigd bij Ministerieel Besluit van 15 juli 2015 (B.S. 12-08-2015)
- De Wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen (B.S. 22-06-1999)
- Art. 1382 t/m 1384 van het Burgerlijk Wetboek
- Art. 1-4, 5, 6, 7, 7bis, 39, 40, 41, 41bis, 42, 43, 66 en 67 van hoofdstuk VII van het Strafwetboek.
- Art. 2bis van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering
- Art. 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere maatregelen (B.S. van 06-08-1985), gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 31 oktober 2005 (B.S. 07-12-2005) en de Wet van 26 december 2013 (B.S. 31-12-2013), de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboete, laatst gewijzigd bij Wet van 31 juli 2020 (B.S. 07-08-2020)

- Koninklijk besluit van 28 december 1950 (BS 30-12-1950) houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij het Koninklijk Besluit van 28 augustus 2020 (BS 03-09-2020) en geïndexeerd bij omzendbrief 131/10 van 6 januari 2023 over de indexerings van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (publicatie B.S. 10/01/2023)
- Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand (B.S. 31 03 2017), laatst gewijzigd bij Wet van 19 januari 2022 (B.S. 1403-2022)
- onverminderd alle andere feitelijke en rechtsmiddelen te gelegener tijd te doen gelden.

PROCEDURE

[OMISSIS]

[Vermeldingen betreffende de procedure]

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

[OMISSIS]

[Voorafgaande vragen die reeds zijn afgedaan]

1. De feiten en hun beoordeling

x. Voorliggend strafonderzoek werd opgestart op 15 april 2020 naar aanleiding van informatie verkregen vanuit een ander onderzoek, waaruit was gebleken dat er zich mogelijk een probleem stelde bij de firma DRINKS 52 omtrent de aangifte van verpakkingsheffingen als „herbruikbaar” daar waar dit in werkelijkheid niet het geval was.

Reeds in 2018 had DRINKS 52 een aanvraag gedaan voor een vergunning „accijnsinrichting”. Deze werd echter niet afgerond omdat er geen respons meer kwam van de firma om stukken bij te brengen waardoor de audit niet kon worden vervolledigd. Ook op het daaropvolgende „recht om gehoord te worden” werd destijds niet gereageerd.

Er werden lopende het onderzoek verschillende aankoopfacturen en betalingsbewijzen opgevraagd en met de nodige moeite verkregen.

Hieruit is gebleken dat er geen aangiftes gedaan werden van te betalen accijnzen en/of verpakkingsheffing voor niet-alcoholische dranken.

De beklaagden werden verhoord omtrent deze vaststellingen.

De tweede beklagde, NZ, verklaarde geen kennis te hebben dat er nationale accijnzen en verpakkingshelling dienden betaald te worden op niet-alcoholische dranken. Zij stelde dat de aanvraag destijds in 2018 voor een vergunning accijnsinrichting enkel gebeurde voor alcoholische dranken en niet voor niet-alcoholische. Zij wenst zich in regel te stellen voor de toekomst en een aanvraag in te dienen teneinde een vergunning accijnsinrichting te bekomen.

x. De eerste en de tweede beklagde worden vervolgd voor het onregelmatig voorhanden hebben en binnenbrengen in België, vanuit Duitsland en Nederland, van accijnsproducten, zijnde 5.201,95 hl water, 7.500,81 hl limonade en 17,72 hl siropen, voor commerciële doeleinden, buiten de schorsingsregeling, zonder heffing van de Belgische accijnzen en verpakkingshelling overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van de nationale wetgeving, zonder in het bezit te zijn van een vergunning Accijnsinrichting, en dit in de periode 2016-2022.

De ontdoken rechten bedragen volgens de administratie D&A een som van 210.523,69 EUR.

[OMISSIS]

2. De straf

[OMISSIS]

Veroordeling tot betaling van de tegenwaarde – noodzaak prejudiciële vraag

x. De administratie Douane & Accijnzen vordert (1) de verbeurdverklaring van de goederen voorwerp van de enige tenlastelegging en (2) aangezien deze goederen niet in beslag konden worden genomen en slechts fictief werden aangehaald, veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de aldus fictief aangehaalde goederen (479.966,34 EUR).

x. De rechtbank stelt vast dat de goederen niet in beslag werden genomen en tevens door de beklagden niet kunnen worden voorgelegd.

x. De veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklaarde goederen is niet uitdrukkelijk neergeschreven in de nationale douanewetgeving, maar wordt gesteund door de rechtspraak van de hoogste Belgische rechtscolleges.

De rechtbank verwijst naar de vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie (zie onder andere, Cass. 21 september 1999, P.98.1346.N; Cass. 29 april 2003, P.02.1459.N; Cass. 29 april 2003, P.02.1461.N; Cass. 2 september 2003, P.01.1494.N; Cass. 31 oktober 2006, P.06.0928.N; Cass. 12 februari 2008, P.07.1562.N; Cass. 15 februari 2011, P.09.1566.N; Cass. 29 april 2014, P.14.0083.N; Cass. 28 juni 2016, P.14.1132.N; Cass. 13 september 2016, P.15.0124; Cass. 4 oktober 2016, P.14.1881.N; Cass. 28 mei 2019, P.17.1006.N; Cass. 23 juni 2020, P.20.0020.N) en het Grondwettelijk Hof (GwH 1 december

2011, nr. 181/2011; GwH 31 januari 2019, nr. 16/2019) hieromtrent, waarin onder meer werd beslist dat (i) de veroordeling tot de tegenwaarde van de verbeurdverklaarde goederen geen strafsanctie uitmaakt, maar een civielrechtelijk gevolg van de strafrechtelijke veroordeling tot bijzondere verbeurdverklaring, (ii) de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde een toepassing [vormt] van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 44 Strafwetboek waaraan de strafrechter zijn bevoegdheid ontleent, en artikel 50 van het Strafwetboek inzake de hoofdelijke veroordeling tot schadevergoeding bij meerdere daders, (iii) dat de verbeurdverklaring van de goederen een straf is waarin artikel 221, §1 AWDA uitdrukkelijk voorziet en dat uit de aard zelf van die straf voortvloeit dat elke dader in de bij artikel 220 AWDA bedoelde gevallen redelijkerwijze mag verwachten dat, wanneer hij nalaat de verbeurdverklaarde goederen over te leggen, de strafrechter de betaling van de geldwaarde ervan zal opleggen, (iv) de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde niet tot doel heeft de schade uit het misdrijf zelf te vergoeden, maar wel de schade bestaande in de afwezigheid van de te ontnemen goederen, en (v) de strafrechter geen mogelijkheid heeft om het bedrag bestaande uit de tegenwaarde te matigen.

x. De rechtbank heeft ambtshalve kennis [genomen] van het arrest *Schenker* van het Hof van Justitie van 4 maart 2020 (HvJ EU, 4 maart 2020, nr. C-655/18), en er wordt ook tevens naar verwezen in besluiten door de tweede beklaagde waarin zij verzoekt een aantal prejudiciële vragen te stellen (zie syntheseconclusie tweede beklaagde, p. 14-17).

In dit arrest werd een veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de ontbrekende goederen getoetst aan het Europese douanerecht.

Via één van de twee gestelde prejudiciële vragen wenste het hoogste administratieve rechtscollege van Bulgarije van het Hof van Justitie te vernemen:

- of de verplichting tot betaling van de tegenwaarde van de goederen die het voorwerp zijn van de douanerechtelijke overtreding, overeenkomstig artikel 42.1 en 42.2 Douanewetboek van de Unie (hierna: „DWU”) het karakter van een bestuurlijke sanctie heeft;
- of een nationaal voorschrift dat voorziet in een dergelijke betaling, bovenop de oplegging van een financiële sanctie, geoorloofd is;
- of dergelijke regeling verenigbaar is met de in artikel 42.1 opgelegde eisen van (i) effectiviteit, (ii) proportionaliteit en (iii) het afschrikwekkend karakter.

Het Hof van Justitie oordeelde dat de verplichting van de verantwoordelijke voor de inbreuk om naast de geldboete een bedrag te betalen dat overeenkomt met de waarde van de aan het douanetoezicht onttrokken goederen, als een sanctie dient te worden gekwalificeerd (overweging 40).

Het argument van de Bulgaarse douaneadministratie dat de betaling van de tegenwaarde „een maatregel” vormt (en geen sanctie) die als middel wordt

gebruikt om accijnsgoederen die fysiek niet meer kunnen worden aangetroffen „te verwijderen”, werd door het Hof van Justitie niet aanvaard (overwegingen 36-37).

Er wordt door het Hof van Justitie een onderscheid gemaakt tussen (i) enerzijds de situatie van in beslag genomen goederen en hun verwijdering uit het economisch verkeer, en (ii) anderzijds de situatie waarbij de goederen fysiek afwezig zijn. In het laatste geval is er van de verwijdering van de goederen geen sprake en kan de vervangende betaling van de tegenwaarde niet dezelfde finaliteit meer dienen (in die zin, zie E. VAN DOOREN, „Ontbrekende goederen bij een douanemisdrijf” in RABG 2021/10, 931-940, randnr. 5, 938).

Het Hof van Justitie kwam finaal tot het besluit dat de verplichting om een bedrag te betalen dat overeenkomt met de waarde van de aan het douanetoezicht onttrokken goederen, *In casu* (de goederen waren niet in beslag genomen) niet evenredig was, en dit zelfs onafhankelijk van het feit dat deze sanctie bovenop de (naar Bulgaars recht) apart opgelegde financiële sanctie kwam (overweging 44).

x. De rechtbank stelt vast dat de Bulgaarse casus sterke gelijkenissen vertoont met het Belgische douanestrafrecht (in die zin, zie ook E. VAN DOOREN, l.c., randnr. 6).

België kent immers ook een gelijksoortig systeem waarbij de beklaagde in het geval hij de verbeurdverklaarde goederen niet kan voorleggen potentieel geconfronteerd wordt met, (i) een veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van die goederen, (ii) in combinatie met een afzonderlijk op te leggen geldboete die berekend wordt met toepassing van een multiplicator van de ontdoken rechten, (iii) alsook de toekenning van de burgerlijke (fiscaalrechtelijke) vordering op basis van artikel 283 AWDA waarbij de ontdoken rechten dienen te worden betaald.

Net als in Bulgarije, wordt er bij de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de goederen in het Belgische douanestrafrecht geen onderscheid gemaakt tussen (i) de situatie waarbij in beslag genomen goederen worden verwijderd uit het economische verkeer, en anderzijds (ii) de situatie waarin ze fysiek afwezig zijn, zoals in voorliggende casus het geval is.

Op basis van het arrest *Schenker* lijkt het Hof van Justitie op grond van het DWU de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde enkel te aanvaarden in het eerste geval.

x. Gelet op voormelde overwegingen, is de rechtbank van oordeel dat er redenen zijn om, alvorens verder recht te doen, volgende prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie te stellen op basis van artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie („VWEU”):

1) „kan artikel 42 DWU aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling als die van de artikelen 220 AWDA, 221, §1 AWDA, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, artikelen 44 en 50 Strafwetboek, volgens dewelke de

veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de accijnsgoederen bij onmogelijkheid tot voorlegging van de verbeurdverklaarde goederen, in het licht van de algemene beginselen van het recht van de Europese Unie bedoeld in artikel 6.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie („VEU”), niet als een sanctie van strafrechtelijke aard, minstens als een sanctie dient te worden gekwalificeerd maar als een civielrechtelijk gevolg van de strafrechtelijke veroordeling?”

2) „kan artikel 42 DWU aldus worden uitgelegd dat het in het licht van de algemene beginselen van het recht van de Europese Unie bedoeld in artikel 6.3 VEU, in het bijzonder van de proportionaliteitsvereiste, tevens vervat in artikel 49.3 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, niet in de weg staat aan een nationale regeling als die van de artikelen 220 AWD, 221, §1AWD, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, artikelen 44 en 50 Strafwetboek, volgens dewelke de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de accijnsgoederen bij onmogelijkheid tot voorlegging van de verbeurdverklaarde goederen kan gecumuleerd worden met een veroordeling tot betaling van een strafrechtelijke geldboete die berekend wordt met toepassing van een multiplicator van de ontdoken rechten?”

3) „kan artikel 42 DWU aldus worden uitgelegd dat het in het licht van de algemene beginselen van het recht van de Europese Unie bedoeld in artikel 6.3 VEU, in het bijzonder van de proportionaliteitsvereiste, tevens vervat in artikel 49.3 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, niet in de weg staat aan een nationale regeling als die van de artikelen 220 AWD, 221, §1 AWD, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, artikelen 44 en 50 Strafwetboek, volgens dewelke de veroordeling tot betaling van de tegenwaarde van de accijnsgoederen bij onmogelijkheid tot voorlegging van de verbeurdverklaarde goederen geen matigingsbevoegdheid toekent aan de nationale rechter om rekening te houden met de concrete omstandigheden van de zaak, in het bijzonder de financiële toestand van de beklaagde?”

OM DEZE REDENEN, [OMISSIS]

[OMISSIS]

[Nationale procedure]

[DE RECHTBANK]

OP STRAFGEBIED

Alvorens recht te doen verzoekt het Hof van Justitie op basis van artikel 267 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie van 25 maart 1957 om over volgende 3 prejudiciële vragen uitspraak te doen:

[OMISSIS]

[Reeds vermelde prejudiciële vragen]

[OMISSIS]

[Slotformule en ondertekening]